

UOHSX00GTP1P

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0148/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-40102/2022/162

Brno 9. 12. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 26. 10. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **obec Mutějovice**, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0335/2022/VZ, č. j. ÚOHS-35241/2022/500 ze dne 11. 10. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů při zadávání veřejné zakázky „**Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 7. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 7. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-023900, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0335/2022/VZ, č. j. ÚOHS-35241/2022/500 ze dne 11. 10. 2022

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedená Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – obec Mutějovice, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – při zadávání veřejné zakázky s názvem „Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 7. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 7. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-023900, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je podle oznámení o zahájení zadávacího řízení „*splaškov[á] gravitační kanalizace včetně výtlačů, veřejných čerpacích stanic ČS 1 a 2 a biologicko mechanické čistírny odpadních vod (ČOV) Mutějovice 850 EO. Stavba zahrnuje též odpad DN 200 z ČOV do vodoteče, elektropřípojky pro ČOV a ČS, vodovodní řad s přípojkou jako zdroj vody pro ČOV Mutějovice a nájezd k ČOV z místní komunikace. Navržena je výstavba: čistírny odpadních vod Mutějovice 850 EO, vč. elektropřípojky NN (752 m); odpadu do vodoteče (76 m) a komunikačního nájezdu; 2 ks čerpací stanice, vč. elektropřípojek NN; 5310 m gravitační splaškové kanalizace DN 250; 617 m výtlačů D 90/75; 542 m vodovodních řadů D 90 s přípojkou D 40 pro ČOV.*“.
3. Dne 26. 7. 2022 Úřad vydal příkaz č. j. ÚOHS-25254/2022/500 (dále jen „**příkaz**“), jehož výrokem I rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. d) zákona v čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ bodě 3 písm. c) kvalifikační dokumentace požadoval u osoby technologa zařízení stavby, aby disponovala autorizací podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „**autorizační zákon**“), v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu ustanovení § 58 zákona

inženýr, aniž by obviněný požadavek na tento stupeň autorizace odůvodnil vzhledem ke složitosti či rozsahu realizace veřejné zakázky, tedy aniž by obviněný uvedl důvod, pro který by pro osobu technologa zařízení stavby nebyla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik. Tímto postupem obviněný vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona. Obviněný dne 17. 12. 2021 uzavřel s vybraným dodavatelem – ZEPRIS s.r.o., IČO 25117947, se sídlem Mezi Vodami 639/27, 143 20 Praha 4 (dále jen „**vybraný dodavatel**“), na předmět plnění veřejné zakázky „Smlouvu o dílo“ (dále jen „**smlouva**“). Výrokem II příkazu Úřad uložil pokutu ve výši 80 000 Kč.

4. Dnem 27. 7. 2022, kdy byl příkaz doručen obviněnému, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“) ve spojení s § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0335/2022/VZ.
5. Proti příkazu podal obviněný dne 4. 8. 2022 odpor ze dne 3. 8. 2022.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 11. 10. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0335/2022/VZ, č. j. ÚOHS-35241/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. d) zákona v čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ bodě 3 písm. c) kvalifikační dokumentace požadoval u osoby technologa zařízení stavby, aby disponovala autorizací podle autorizační zákona v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný inženýr, aniž by zadavatel požadavek na tento stupeň autorizace odůvodnil vzhledem ke složitosti či rozsahu realizace veřejné zakázky, tedy aniž by uvedl důvod, pro který by pro osobu technologa zařízení stavby nebyla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik. Tímto postupem obviněný vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti. Dne 17. 12. 2021 uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu.
7. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku pokutu ve výši 80 000 Kč.
8. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
9. Úřad se v bodech 65–88 odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval tím, zda požadavek obviněného na autorizaci ve stupni autorizovaný inženýr u osoby technologa zařízení stavby byl obviněným objektivně zdůvodněn. Úřad dospěl k názoru, že požadavek na tento stupeň autorizace u technologa zařízení staveb v šetřeném případě nevychází z legitimní potřeby zadavatele a nepřináší mu tak žádnou „přidanou hodnotu“ při realizaci veřejné zakázky. Úřad zdůraznil že zadavatel sice může stanovením zadávacích podmínek omezit hospodářskou soutěž, ale musí unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, resp. že se nejedná o bezdůvodné přímé či nepřímé konkurenční zvýhodnění určitého dodavatele či skupiny dodavatelů. Dle názoru Úřadu obviněný toto důkazní břemeno neunesl.

Úřad proto učinil závěr, že obviněný svým postupem znevýhodnil dodavatele, kteří disponují technologem zařízení stavby s autorizací toliko ve stupni autorizovaný technik, jejíž získání je pro dodavatele dostupnější zejm. kvůli nižším nárokům na min. dosažené vzdělání, aniž by však tento požadavek obviněného vycházel z jeho objektivních potřeb. Vzhledem k uvedenému Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku tak, jak je uvedeno ve výroku I napadeného rozhodnutí.

10. K výroku II Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve vyhodnotil, že promlčecí lhůta neuplynula a odpovědnost za přestupek obviněnému nezanikla. Dále posoudil závažnost spáchaného přestupku, přičemž konstatoval, že v šetřeném případě shledal závažnost především v následku, který obviněný svým nezákonným postupem způsobil. Následkem postupu obviněného byla skutečnost, že se zadávacího řízení nemohli účastnit všichni potenciální dodavatelé, kteří by byli schopni předmět plnění veřejné zakázky realizovat, a tudíž mohlo dojít k narušení soutěžního prostředí v daném tržním odvětví. V důsledku uvedeného postupu obviněného nelze dle Úřadu vyloučit, že v případě, že by obviněný postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, které by pro něj mohly být ekonomicky výhodnější než nabídka vybraného dodavatele. Úřad ve prospěch obviněného zohlednil tu skutečnost, že bylo podáno šest nabídek, tudíž určitá míra hospodářské soutěže byla zachována. Rovněž Úřad zohlednil i tu skutečnost, že obviněný nebyl doposud trestán za spáchání přestupku, tj. jedná se o jeho první pochybení.
11. Závěrem odůvodnění výše ukládané sankce Úřad přihlédl k ekonomické situaci obviněného, přičemž shledal, že uložená pokuta ve výši 80 000 Kč není likvidační s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, a ani nepřiměřeně nezasahuje do jeho ekonomické podstaty.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 26. 10. 2022 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 13. 10. 2022. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
13. Obviněný se neztotožňuje se závěry Úřadu učiněnými v napadeném rozhodnutí. Obviněný je přesvědčen, že podal Úřadu odpovídající argumentaci a Úřad své závěry v napadeném rozhodnutí nedostatečně opírá o technickou stránku dotčené problematiky. Obviněný je toho názoru, že takto stanovené kritérium technické kvalifikace je běžnou praxí při zadávání obdobných veřejných zakázek, což lze dle obviněného prokazatelně doložit řadou veřejně dostupných zadávacích řízení s totožným požadavkem. Zadavatel je mimo jiné ochoten Úřadu dodat seznam takových veřejných zakázek.

Závěr rozkladu

14. V podaném rozkladu obviněný neformuloval petit, ovšem z obsahu rozkladu lze usoudit, že obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byla podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumána správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
17. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí a uložil obviněnému výrokiem II napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 80 000 Kč. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl rozklad zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V. K námitkám rozkladu

18. Obviněný v rámci rozkladu nepřinesl žádnou novou argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci samé. Rozklad obviněného spočívá převážně v odkazech na argumentaci, kterou obviněný již předložil Úřadu. Obviněný je přitom toho názoru, že se Úřad s touto argumentací nedostatečně vypořádal.
19. Pro vypořádání námítky obviněného, že Úřad nesprávně věc technicky uchopil, je třeba nejprve pro přehlednost zrekapitulovat v krátkosti skutkový stav.
20. Obviněný kritériem technické kvalifikace stanoveným v čl. VIII. bodě 3. písm. c) kvalifikační dokumentace veřejné zakázky požadoval od dodavatelů doložit u technologa zařízení stavby mimo jiné i osvědčení „dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb“.
21. Jak lze shledat z výše citovaného požadavku, obviněný u osoby technologa zařízení stavby stanovil požadavek na autorizaci osoby, která tuto funkci bude vykonávat. Současně zvolil stupeň autorizace „autorizovaný inženýr“, tj. vyloučil, aby tuto funkci mohl zastávat autorizovaný technik. Z tohoto důvodu se Úřad v rámci své přezkumné činnosti zabýval tím, zda je ze zákona nutné, aby osoba na této pozici disponovala oprávněním s vyšším stupněm autorizace, tj. stupněm autorizovaného inženýra (podrobně bod 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad s přihlédnutím ke sdělení Ministerstva pro místní rozvoj dospěl k závěru, že pozici „technolog zařízení stavby“ může v oboru „technologická zařízení staveb“, tedy konkrétně u staveb technologických zařízení čistíren odpadních vod instalovaných do kanalizačních systémů a technických zařízení na vnitřní kanalizaci, vykonávat jak autorizovaných inženýr, tak i autorizovaný technik.
22. Úřad v bodě 84 a 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští, že zadavatelé nejsou povinni ve svých požadavcích na odbornost osob podílejících se na realizaci předmětu veřejné zakázky vyžadovat pouze minimálně možné úrovně. V takové situaci zadavatelé však musí

přednést dostatečně silné důvody, proč právě pro tuto pozici požadují vyšší stupeň autorizace, než je při podobných veřejných zakázkách dle příslušných právních předpisů nutné, popř. v čem je předmět veřejné zakázky natolik specifický, že vyžaduje činnost autorizovaného inženýra, a nikoliv autorizovaného technika.

23. Ke stanovování zadávacích podmínek lze v obecné rovině doplnit, že zadavatel při stanovení konkrétních požadavků (v technických podmínkách, kvalifikačních požadavcích) je nadán poměrně širokou mírou diskrece (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 195/2017–47 ze dne 28. 8. 2018), která však nemůže být neomezená a „*čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 69/2012–55 ze dne 28. 3. 2013). V podstatě vždy při stanovení konkrétních požadavků zadavatel přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Zadavatel sice může omezit hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku prostřednictvím zadávacích podmínek, zároveň však musí unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku (viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 53/2019-70 ze dne 30. 9. 2021). Pro posouzení zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky je tedy podstatné, zda je požadavek, který lze vnímat jako diskriminační a nepřiměřený, odůvodnitelný objektivními okolnostmi.
24. Úřad se tak zaměřil na to, zda je požadavek na autorizaci ve stupni inženýra u osoby technologa zařízení stavby objektivně zdůvodnitelným. Vyzval zadavatele, aby kritérium technické kvalifikace relevantním způsobem odůvodnil a také aby uvedl, které činnosti, jež nemůže vykonávat autorizovaný technik, bude vykonávat technolog zařízení stavby. K tomu viz např. bod 12 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad se seznámil s důvody, které obviněného vedly ke stanovení předmětného požadavku. Při porovnání rozsahu činnosti autorizovaného inženýra a autorizovaného technika uvedené v autorizačním zákoně shledal, že rozsah oprávnění autorizovaného inženýra je oproti rozsahu oprávnění autorizovaného technika širší (podrobně body 71–76 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Obviněný ve svém sdělení konkrétně uvedl některé činnosti, které požaduje po technologovi zařízení stavby a které spadají do působnosti autorizovaného inženýra (viz bod 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Ty se týkaly zejména projektové činnosti. Úřad tuto argumentaci obviněného v bodech 75 až 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí patřičně vyvrátil, neboť ze samotné zadávací dokumentace plyne (konkrétně z čl. III), že projektovou dokumentaci již vypracovala společnost INGAS PRAHA spol. s.r.o.,² IČO 63672626, se sídlem Litevská 8/1174, 100 00 Praha 10. Úřad má za prokázané, že se technolog zařízení stavby nebude věnovat projektové činnosti, tudíž není zde ani potřeba, aby měl pro tuto činnost oprávnění autorizovaného inženýra. Ve svých dalších vyjádřeních obviněný toliko obecně vymezil působnost technologa zařízení stavby.
25. Zadavatel ve svých vyjádřeních také uvedl, že autorizovaný inženýr je na pozici technologa zařízení oprávněn provádět a vyhodnocovat inženýrské průzkumy. K tomuto argumentu Úřad správně opět odkázal na projektovou dokumentaci, ze které vyplynulo, že inženýrskogeologický průzkum byl již v rámci projektové činnosti proveden (viz bod 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

² Pozn. zadavatel tuto společnost označuje názvem „INGAS Praha, s.r.o.“, který však neodpovídá firmě zapsané v obchodním rejstříku u příslušného identifikačního čísla. Úřad proto vyšel z údaje zapsaného.

26. Obviněný dále svůj požadavek zdůvodňoval skutečností, že předpokladem pro oprávnění autorizovaného inženýra je vysokoškolské vzdělání, díky kterému lze očekávat komplexní, odborné a rychlé řešení případných problémů s kvalitou vyčištěné vody na odtoku. Úřad se i s tímto argumentem komplexně vypořádal v bodech 82 až 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad nebagatelizuje úroveň vzdělání u technologa zařízení stavby, ale v daném případě obviněný neuvedl důvody, pro které by autorizovaný technik nemohl být dostatečně kvalifikován v rozsahu činností dané autorizace.
27. Z výše uvedeného je zřejmé, že se Úřad každým jednotlivým argumentem obviněného uvedeným ve svých sděleních zabýval a náležitě tyto argumenty vypořádal, přičemž při učinění závěrů vzal v potaz i technickou stránku problematiky. Pokud snad obviněnému některý z technických aspektů věci, který by považoval za důležitý, v odůvodnění Úřadu schází, měl při podání rozkladu na takový aspekt upozornit. Ačkoliv je zdejší řízení řízením o přestupku, které je ovládáno zásadou vyšetřovací, tíží obviněného břemeno tvrzení ohledně důvodů, které ho vedly k nastavení šetřeného kritéria kvalifikace. Pokud obviněný neuvede konkrétně technické aspekty věci, pro které sporný požadavek stanovil, nemůže očekávat, že je Úřad za obviněného domyslí nebo je jiným způsobem odhalí (ledaže by takové důvody obviněný snad výslovně uvedl v některém z dokumentů, jež tvoří dokumentaci o zadávacím řízení).
28. Obviněný ve zdejším případě pouze odkázal na působnost technologa zařízení stavby, jak ji specifikuje zadávací dokumentace (konkrétně projektová dokumentace a soupis prací s výkazem výměr), aniž by však zároveň uvedl, které konkrétní činnosti pro svoji technickou náročnost či technická specifika vyžadují, aby je konal toliko autorizovaný inženýr, a nikoliv „pouze“ autorizovaný technik. To se od obviněného očekávalo, obviněný k tomu byl několikrát Úřadem vyzván, a přesto svá tvrzení takto nekonkretizoval.
29. Pokud i přes vyčerpávající odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí měl obviněný nadále za to, že se Úřad k některým jeho důvodům nedostatečně vyjádřil po technické stránce věci, měl v rozkladu uvést konkrétní argumenty technického charakteru, v čem dle jeho názoru Úřad pochybil. Jinak nelze tvrzené pochybení Úřadu při technickém posouzení věci vůbec posoudit a případně napravit.
30. Po přezkoumání správnosti výroku I napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Úřad správně dospěl k závěru, že obviněný stanovil požadavek na autorizaci v úrovni autorizovaný inženýr v rozporu se zákonem, neboť nejde o požadavek stanovený zákonem a obviněný nebyl schopen tuto požadovanou úroveň autorizačního oprávnění u osoby technologa zařízení stavby náležitým způsobem odůvodnit s ohledem na konkrétní předmět plnění a podmínky daného trhu a s ohledem na relevantní skutečnosti vyplývající z povahy veřejné zakázky. Tímto postupem zadavatel bezdůvodně stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky, který vytvořil překážky hospodářské soutěže a který tak mohl omezit okruh potenciálních dodavatelů. Zadavatelé jsou oprávněni stanovit právě takové podmínky kvalifikace, které jsou reálně způsobilé ověřit technické schopnosti a zkušenosti dodavatelů, avšak to bez nepřiměřeného a nedůvodného omezování hospodářské soutěže. Toto pravidlo však obviněný v případě podmínek přezkoumávané veřejné zakázky nedodržel (viz podrobně body 89–91 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

K dalším námitkám rozkladu

31. Obviněný je nadále v rozkladu toho názoru, že jeho požadavek je v praxi mezi zadavateli takto běžně používán, což může doložit seznamem veřejně dostupných zadávacích řízení s obdobným požadavkem. Lze se ztotožnit s názorem Úřadu, že při posuzování přiměřenosti požadavku je nutné vždy zohlednit veškeré aspekty konkrétního případu, tedy přiměřenost posuzovat ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce, a není tedy možné se odvolávat na praxi jiných zadavatelů. Mimo to je třeba uvést, že v této věci je bohatá a jednotná rozhodovací praxe (např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. ÚOHS-S0609/2021/VZ nebo rozhodnutí předsedy sp. zn. ÚOHS-R0075/2022/VZ; poslední citováno Úřadem v bodě 90 odůvodnění). Dále je třeba uvést, že obvyklost určitých požadavků ještě neznamená, že jsou tyto požadavky v souladu se zákonem. U kritérií technické kvalifikace je zásadní, zda tato kritéria neomezují nepřiměřeně okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku. Pokud se tak se zřetelem na předmět konkrétní zakázky děje, pak jsou takové požadavky i přes svoji obvyklost v běžné praxi požadavky nezákonnými. Zdůrazňuje-li obviněný, že řada obdobných pochybení nebyla Úřadem postihnuta, pak je třeba uvést, že absence postihu určitého protiprávního jednání nečiní takové jednání zákonným.
32. Nakonec je nutno vyjádřit se i k tvrzení obviněného, že se snaží minimalizovat škody obci, jelikož veřejná zakázka je dotovaný projekt. Samotný fakt spolufinancování projektu ze strany Státního fondu životního prostředí ČR neobstojí jako obhajoba nezákonného postupu obviněného, případně jako důvod, proč by Úřad neměl konstatovat zjištěné pochybení obviněného, byť je zřejmé, že samotné rozhodnutí Úřadu, bez ohledu na výši uložené pokuty, bude mít pro obviněného zřejmě negativní konsekvence ve vztahu k poskytnutým dotačním finančním prostředkům. Ze zásady legality plyne, že Úřad musí stíhat každý přestupek ve smyslu zákona, o kterém se dozví.

K výrokům II a III napadeného rozhodnutí

33. Podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.
34. Na tomto místě je nutno uvést, že ačkoli obviněný v rozkladu nevznesl žádné námitky proti výrokům II a III napadeného rozhodnutí, tak v řízeních o přestupcích je vždy, tj. bez ohledu na rozsah námitek uvedených v rozkladu, třeba přezkoumat v souladu s § 98 odst. 1 zákona o přestupcích napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Tedy je zde nutno přezkoumat zákonnost a správnost výroků II a III napadeného rozhodnutí.
35. Úřad v napadeném rozhodnutí v první řadě zkoumal, zda nezanikla odpovědnost obviněného za přestupek. Úřad správně dospěl k závěru, že odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla, neboť mezi spácháním přestupku a zahájením správního řízení o přestupku nedošlo k uplynutí lhůty dle § 270 odst. 5 zákona (viz bod 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
36. Dále Úřad správně určil horní hranici pro uložení pokuty, tj. do 11 110 821 Kč (10 % z ceny veřejné zakázky). Je tak zřejmé, že Úřad nepřekročil zákonný rámec pro výši uložené pokuty a jedná se o pokutu při samé spodní části přípustného spektra. S ohledem na výši uložené pokuty ve výši 80 000 Kč lze říci, že se nejedná o pokutu nepřiměřenou, ale naopak o adekvátní a účinný postih nezákonného postupu obviněného, který naplňuje funkce právní odpovědnosti ve vztahu ke spáchanému přestupku.

37. Úřad při určení výše pokuty postupoval v souladu se zákonem a zákonem o přestupcích, když přihlédl k závažnosti přestupku a jeho následkům, za kterých byl přestupek obviněným spáchán. Úřad v rámci povahy a závažnosti přestupku konstatoval, že shledal závažnost spáchaného přestupku především v následku, který obviněný svým nezákonným postupem způsobil. Následkem postupu obviněného byla skutečnost, že se zadávacího řízení nemohli účastnit všichni potenciální dodavatelé, kteří by byli schopni předmět plnění veřejné zakázky realizovat, a tudíž mohlo dojít k narušení soutěžního prostředí v daném tržním odvětví. Tedy kdyby obviněný postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, které by pro něj mohly být ekonomicky výhodnější než nabídka vybraného dodavatele. Postup obviněného v rozporu se zákonem je nevratný, když zadávací řízení bylo ukončeno výběrem nejvhodnější nabídky a uzavřením smlouvy.
38. Úřad také zohlednil skutečnosti ve prospěch obviněného a to, že hospodářská soutěž nebyla zcela vyloučena, jelikož bylo podáno šest nabídek a také to, že obviněný nebyl doposud trestán za spáchání přestupku dle zákona. Úřad rovněž ověřil, zda stíhaný přestupek není v souběhu s přestupkem jiným (viz body 111 – 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
39. V neposlední řadě Úřad při stanovení pokuty přihlédl také k ekonomické situaci obviněného, přičemž dbal na to, aby uložená pokuta plnila obě funkce právní odpovědnosti, tedy funkci preventivní a represivní, a nepředstavovala nepřiměřený zásah do ekonomické podstaty obviněného (bod 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
40. Po přezkoumání správnosti výroku II napadeného rozhodnutí lze dospět k jednoznačnému závěru, že Úřad v napadeném rozhodnutí zcela srozumitelně a správně uvedl, z čeho při stanovení výše pokuty vycházel, přičemž nepřekročil meze správního uvážení, které mu náleží. Při rozhodování o výši pokuty Úřad zohlednil všechny skutečnosti, které mohly v tomto správním řízení výši pokuty ovlivnit, řádně se s nimi vypořádal a přesvědčivě odůvodnil, ke kterým okolnostem přihlédl a jaký vliv měly na uloženou výši pokuty. Úřad také dostal své povinnosti vyplývající jak ze zákona o přestupcích, tak ze správního řádu, když výrokem III uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

VI. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích, je třeba uzavřít, že jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí a pro zamítnutí rozkladu, a to z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

obec Mutějovice, Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy